

Υπόθεση T-36/01

Glaverbel

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**

«Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Μοτίβο αποτυπωμένο στην
επιφάνεια των προϊόντων — Απόλυτος λόγος αρνήσεως — Διακριτικός
χαρακτήρας — Δικαίωμα ακροάσεως»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2002 II-3891

Περίληψη της αποφάσεως

1. Κοινοτικό σήμα — Καθορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Σημεία ικανά να αποτελέσουν σήμα — Μοτίβο αποτυπωμένο στην επιφάνεια προϊόντος — Προ-
ϋπόθεση — Διακριτικός χαρακτήρας
(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 1, στοιχ. β)

2. Κοινοτικό σήμα — Καθορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Σήματα στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα — Σημεία αποτελούμενα από μοτίβο αποτυπωμένο στην επιφάνεια ενός προϊόντος — Διακριτικός χαρακτήρας — Κριτήρια εκτιμήσεως
(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 1, στοιχ. β)
3. Κοινοτικό σήμα — Καθορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Σήματα στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα — Μοτίβο αποτυπωμένο στην επιφάνεια προϊόντος
(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 1, στοιχ. β)
4. Κοινοτικό σήμα — Καθορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα ενός σημείου — Λήψη υπόψη μόνον της κοινοτικής νομοθεσίας — Προγενέστερη καταχώριση του σήματος σε ορισμένα κράτη μέλη — Αποφάσεις μη δεσμεύουσες τις κοινοτικές αρχές
(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου)
5. Κοινοτικό σήμα — Αποφάσεις του Γραφείου — Νομιμότητα — Εξέταση από τον κοινοτικό δικαστή — Κριτήρια
(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου)
6. Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία προσφυγής — Απόφαση επί της προσφυγής — Άσκηση από το τμήμα προσφυγών των αρμοδιοτήτων του εξεταστή — Υποχρέωση σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας
(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρα 38 § 3, 62 § 1 και 73)

1. Είναι ικανό να αποτελέσει κοινοτικό σήμα, κατά την έννοια του κανονισμού 40/94, μοτίβο αποτυπωμένο στην επιφάνεια προϊόντος, στο μέτρο που δύναται να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από αυτά μιας άλλης επιχείρησης. Όμως, η γενική ικανότητα μιας κατηγορίας σημείων να αποτελούν σήμα δεν συνεπάγεται ότι τα ανήκοντα σ' αυτή την κατηγορία σημεία διαθέτουν κατ' ανάγκη διακριτικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του προπαρατε-

θέντος κανονισμού σε σχέση με συγκεκριμένο προϊόν.

(βλ. σκέψεις 19-20)

2. Μολονότι είναι αληθές ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για το κοινοτικό σήμα, σύμφωνα με το οποίο δεν μπορούν να καταχωρισθούν «τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα», δεν κάνει διάκριση μεταξύ σημείων διαφορετικής φύσεως, η αντίληψη του οικείου κοινού δεν είναι κατ' ανάγκη η ίδια, στην περίπτωση σημείου αποτελούμενου από μοτίβο αποτυπωμένο στην επιφάνεια ενός προϊόντος απ' ό,τι στην περίπτωση λεκτικού ή εικαστικού σήματος, συνιστάμενου σε σημείο ανεξάρτητο από την όψη των προϊόντων που αντιπροσωπεύει. Πράγματι, εάν το κοινό έχει τη συνήθεια να αντιλαμβάνεται, αμέσως, λεκτικά ή παραστατικά σήματα, ως σημεία πιστοποιούντα την εμπορική καταγωγή ενός προϊόντος, δεν ισχύει κατ' ανάγκη το ίδιο και όταν το σημείο συγγέεται με την εξωτερική εμφάνιση του προϊόντος για το οποίο ζητείται η καταχώριση του σημείου.

Εξάλλου, στο μέτρο που το οικείο κοινό αντιλαμβάνεται το σημείο ως ένδειξη της εμπορικής καταγωγής του προϊόντος, το γεγονός ότι το σημείο αυτό πληροί, ταυτοχρόνως, περισσότερες της μίας λειτουργίες ουδεμία έχει επίπτωση όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του.

(βλ. σκέψεις 23-24)

κοινοτικό σήμα, δεν καταχωρίζονται «τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα». Συναφώς, προκειμένου για τη ζητηθείσα καταχώριση, όσον αφορά προϊόντα των κλάσεων 11, 19 και 21, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, ενός μοτίβου αποτελούμενου από την αποτύπωση, στην επιφάνεια υαλοπίνακα, μικρών, επ' άπειρον επαναλαμβανομένων, γραμμών, καθ' όλο το μήκος της επιφάνειας αυτού, το μοτίβο αυτό στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια της προπαρατεθείσας διατάξεως.

Πράγματι, το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα δεν θα επιτρέψει στον καταναλωτή να αναγνωρίσει το σήμα αυτό ως διακριτικό σημείο όταν ο καταναλωτής αυτός θα χρειασθεί να κάνει την επιλογή του κατά τη μεταγενέστερη αγορά των εν λόγω προϊόντων, στο μέτρο όπου τούτο συγγέεται με την εξωτερική όψη του ίδιου του προϊόντος και δεν εμφανίζει κάποιο ειδικό στοιχείο δυνάμενο να συγκρατήσει την άμεση προσοχή του καταναλωτή ως ένδειξη της εμπορικής καταγωγής του προϊόντος, ενώ διευκρινίζεται ότι τα περίπλοκα και εντυπωσιακά στοιχεία του μοτίβου φαίνεται να λειτουργούν μάλλον ως ένα αισθητικό ή διακοσμητικό πρόσθετο στοιχείο παρά ως ενδεικτικά της εμπορικής καταγωγής των προϊόντων, όπως ακριβώς και η, ασταθής, αποτύπωση του μοτίβου δεν αποτελεί συγκεκριμένο στοιχείο, δυνάμενο να απομνημονευθεί από τον καταναλωτή.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 για το

(βλ. σκέψεις 28-31, 37)

4. Το κοινοτικό σύστημα περί σημάτων αποτελεί ένα αυτόνομο σύστημα του οποίου η εφαρμογή είναι ανεξάρτητη οποιουδήποτε εθνικού συστήματος. Κατά συνέπεια, η καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται μόνο βάσει της ασκούμεας επιρροή κοινοτικής νομοθεσίας, οπότε το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και, ενδεχομένως, ο κοινοτικός δικαστής δεν δεσμεύονται από αποφάσεις εκδοθείσες σε ορισμένα κράτη μέλη και με τις οποίες αναγνωρίζεται η δυνατότητα καταχώρισεως του ίδιου αυτού σημείου ως σήματος.
6. Σύμφωνα με το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα, τα τμήματα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) δύνανται, στο μέτρο που έχουν διαπιστώσει πλάνη κατά την πραγματοποιηθείσα από τον εξεταστή εκτίμηση, είτε να ασκήσουν τις αρμοδιότητες του τελευταίου είτε να του αναπέμψουν την υπόθεση προκειμένου αυτός να δώσει συνέχεια.

(βλ. σκέψη 34)

5. Οι αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) σχετικά με την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος στηρίζονται στην εφαρμογή του κανονισμού 40/94. Κατά συνέπεια, ο νόμος χαρακτήρας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως αυτός έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει της ακολουθηθείσας, προγενέστερης αυτών, σχετικής πρακτικής.

(βλ. σκέψη 35)

Εξ αυτού έπεται ότι, εφόσον το τμήμα προσφυγών επιλέγει να μην αναπέμψει την υπόθεση στον εξεταστή, διαθέτει τις ίδιες αρμοδιότητες και υπόκειται στις ίδιες με αυτόν υποχρεώσεις, ιδίως στην υποχρέωση να μην μπορεί να απορρίψει μια αίτηση παρά μόνον αφού ο αιτών δυνηθεί να υποβάλει, σύμφωνα με τα άρθρα 38, παράγραφος 3, και 73 του κανονισμού 40/94, τις παρατηρήσεις του.

(βλ. σκέψεις 46-47)